

Motion till riksdagen 2023/24:1924

av **Magnus Manhammar (S)**

Förbud mot bottentrålning för att skapa förutsättningar för friska och levande hav

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för en stark implementering av ekosystembaserad förvaltning, på hemmaplan och inom EU, och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för en minskad utbredning av trålning för att bidra till förstärkta fiskbestånd, djursamhällen och kolinlagring, och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att med stöd i vetenskapliga underlag verka för att flytta ut Sveriges trålningsgräns till 12 nautiska mil och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

En stor del av Sveriges ekosystem i havet är tyvärr mycket allvarligt skadad och hotad. Majoriteten av Östersjöns och Västerhavets fiskbestånd har kollapsat eller helt försvunnit på grund av mänsklig påverkan. Den främsta orsaken är överfiske och en kort-siktig syn på havs- och fiskförvaltning som pågått i många decennier. Bottentrålningen efter fisk är en starkt bidragande orsak till att fiskbestånden kollapsat och att många ekosystem förstörts på Sveriges havsbotten.

Ett första steg för att minska trålningens negativa konsekvenser är att införa förbud mot trålning i skyddade områden. I dessa skyddade områden skulle man utifrån omfattande miljökonsekvensutredningar kunna ge ytterst begränsade undantag i fall där inga andra fiskemetoder är möjliga. Exempel på sådana områden inkluderar korallrev och känsliga marina livsmiljöer.

Sveriges fiskekvoter bör samtidigt styras mot att främst baseras på miljöhänsyn, och ett småskaligt kustnära fiske med skonsamma redskap bör ges företräde framför trålfiske. Detta kan uppnås genom att Sverige och EU stödjer omställningsstöd för fiskare,

vilket skulle underlätta övergången från trålning till mer hållbara fiskemetoder. Ett exempel på ett sådant stöd är ekonomiskt stöd för att anpassa fiskeflottan till skon-sammare redskap.

Andra steget är att flytta ut trålningsgränsen till 12 nautiska mil från kusten. För att lyckas med detta behöver fiskeavtal med grannländer som rör Sveriges territorialvatten ses över och vid behov omförhandlas. Exempelvis kan Norge och Danmark vara in-volverade i sådana avtal, och internationellt samarbete är avgörande för att skapa en mer hållbar fiskemiljö.

Tredje steget är att införa ett generellt förbud mot bottentrålning i hela Sveriges hav och verka för ett generellt förbud mot bottentrålning på EU-nivå. Detta är nödvändigt för att minska skadorna på havsbotten och bibehålla biologisk mångfald. Exempel på negativa effekter som bör undvikas inkluderar skador på korallrev och havsgräsmattor, vilket är väl dokumenterade problem som uppstår till följd av bottentrålning.

Om detta inte kan nås direkt, bör Sverige ta initiativ till att bottentrålning utanför 12 nautiska mil sker inom ett fåtal noggrant begränsade trålningsområden. Dessa områden bör fastställas med hänsyn till miljökonsekvenser och med förståelse för den potentiella förlust av ekosystemtjänster och biologisk mångfald som kan uppstå genom fortsatt trålning. Detta skulle kräva noga övervakning och kontroll för att säkerställa efterlevnad av reglerna och minimera bifångster och skador på havets ekosystem.

Magnus Manhammar (S)